

ligeholdelsen forholdes saaledes, som der er eller senere maatte blive bestemt.

§ 16.

Med de større Vandløb, der ikke ere overtagne af Amtet, og med de mindre Vandløb, hvad enten de ere satte under offentligt Tilsyn eller ikke, bliver iøvrigt at forholde efter de hidtil gjældende Regler, dog saaledes, at Enhver, der skal tage Deel i noget Naturalarbejde i Anledning af disse Vandløb, kan forlange, at det hele Arbejde skal udføres efter Licitation, eller naar derved ikke passende Tilbud kan erholdes, ved Accord underhaanden. Først naar ei heller saadan er at opnaae, kan Arbejdet fordres udført in natura. Opstaaer Tvivl, om Tilbudene ere antagelige eller ikke, afgjøres dette af Amtet.

§ 17.

Naar et af de større Vandløb vedkommer flere Amter, eller et af de under offentligt Tilsyn værende mindre Vandløb flere Sogne, bliver Sagen om det hele Vandløbs Regulering under Et at søge afgjort ved Forhandlinger og Overenskomst mellem de forskjellige Communalbestyrelser (sfr. Anordningen af 29de Juli 1846, § 9.)

§ 18.

Dmføstninger ved Licitationer i Anledning af denne Lovs Bestemmelser udredes med de nedsatte Gebyrer, som ere bestemte ved Forordningen af 29de September 1841, § 7, og Placat af 3die Juni 1842, § 3.

§ 19.

Naar et Vandløb eller et Arbejde ved samme skal underkastet Syn eller Skjøn, og de Vedkommende ved Kirkestævne og anden offentlig Bekjendtgjørelse, s. Ex. i en af de paa Egnen udgivne meest udbredte offentlige Tidender, ere lovligt varslede til at overvære Forretningen, men ikke møde eller møde lade, maae de tage Skade for Hjemgjæld, om Ansvar uretteligt skulde blive dem paalagt. Forefindes der ved det afholdte Syn og Skjøn Mangler, blive disse, uden at Henstand gives, strax at afhjælpe paa de Forsømmeliges Bekostning, og desuden blive de Vedkommende efter Omstændighederne at ansee med Mulct, som dicteres

af Amtmanden efter Forslag fra den affynende Autoritet.

§ 20.

Derfom Rivelleringsforretning eller anden Undersøgelse, hvortil der udfordres særlig Kynighed, maatte ansees nødvendig til en Sags paalidelige Afgjørelse, kunne saavel de vedkommende Synsmænd som Landvæsenscommissionen forlange en saadan eller selv foranstalte den tilveiebragt, og blive Dmføstningerne derved at udrede paa samme Maade som Sagens øvrige Dmføstninger.

§ 21.

Den Forpligtelse, som paahviler Jordeiere i Almindelighed til mod Erstatning at skaffe Afløb for skadeligt Vand fra anden Mandes Grund over egen Jord, skal ogsaa gjælde for alle offentlige og private Veie, saaledes, at Veiens Eier eller den Autoritet, under hvilken Veien i det givne Tilfælde hører, skal være pligtig at skaffe det skadelige Vand et saa tilstrækkeligt Afløb gennem Veien, som Forholdene maatte gjøre nødvendigt, og skal til den Ende ogsaa vedkommende Eier eller Autoritet som Part i Sagen varsles til de Forhandlinger, der i denne Anledning maatte finde Sted for Synsmændene eller Landvæsenscommissionen.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Omendssøndt det ikke kan miskjendes, at Anordningen af 29de Juli 1846 i de Aar, som ere forløbne siden dens Udstedelse, har bevirket en betydelig Fremgang i de fleste ved denne Lov omhandlede Forhold, ere dog Duffer om en Forandring i den nu gjældende Lovgivning om Bands Afledning og Afbenyttelse i de seneste Aar paa flere Maader fremkomne. Saaledes blev det under de Forhandlinger paa Rigsdagen (see Landsthingets 2den Samling 1850 S. 3044—65, 3153—93 og 3534—40), som gif forind for Loven af 16de Marts 1851,